

Alkalmaink:

KÁLMÁNHÁZA:

- Minden hónap **1. és 3. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet
- **2017. december 10-én 8³⁰** az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk
- **2017. december 25-én 8³⁰** órától karácsonyi istentisztelet

FELSŐSIMA:

- Minden hónap **3. vasárnapján 13⁰⁰** órától istentisztelet
- **2017. december 17-én 13⁰⁰** az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk
- **2017. december 25-én 13⁰⁰** órától karácsonyi istentisztelet

BÁLINTBOKOR:

- Minden hónap **2. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

MANDABOKOR:

1. vasárnap 10:00 úrvacsorás istentisztelet
2. vasárnap 10:00 istentisztelet az ifjúság szolgálatával
3. vasárnap 10:00 Családi IstenTisztelet (CsIT)
4. vasárnap 10:00 laikus Istentisztelet

- Minden héten, pénteken **18⁰⁰** órától ifjúsági óra
- Kéthetente hétfőn **10⁰⁰** Baba- mama alkalom
- **2017. november 27-30. 18⁰⁰** Adventi sorozat Győri János Sámuel szolgálatával
- **2017. december 3-án 10⁰⁰** az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk
- **2017. december 16-án 16⁰⁰** Gyermekkarácsony
- **2017. december 24-én, vasárnap délelőtt a 10 órás istentisztelet elmarad!!!**
- **2017. december 24-én 15⁰⁰** Szentesti istentisztelet
- **2017. december 25-én 10⁰⁰** Karácsonyi istentisztelet

Élérhetőség:

Tel: 06-20-824-93-08 (Zsarnai Krisztián)

Email: mandabokor2013@gmail.com

Honlap: <https://mandabokor.lutheran.hu>

Örömhír Hírlevél

2017. november 12.

II. évfolyam 3. szám

Egyháztörténeti pillanat Kálmánházán...

„De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” – 75 éves a kálmánházi evangélikus templom

November első vasárnapján, ünnepi istentiszteleten adtak hálát az Úristennek a nyíregyházi egyházközség hívei a kálmánházi templomuk felszentelésének 75. évfordulóján. Túróczy Zoltán, a Tiszai Egyházkerület akkori püspöke a címben olvasható (Zsid 10,39) igeverstről prédikált 1942.

november 8-án. Az V. körzet jelenlegi parókusa, Zsarnai Krisztián esperes az elmúlt évtizedekben itt szolgált négy, már nyugdíjas lelkészt hívta meg a háromnegyed évszázados templomszentelési évfordulóra.

Az első oltári szolgálatban közreműködött Labossa László, aki 58 évvel ezelőtt itt kezdte el lelkészi szolgálatát; valamint Bozorády Zoltánné, aki közel négy évtizedig volt a körzet parókusa. Bozorády Zoltán az 1978-80-as években hirdette itt az igét, most pedig az úrvacsorai liturgiában vett részt.

Az ünnepi istentisztelet igehirdetését a szentelési ige alapján Szalay Tamás végezte, aki 39 év után látogatott el volt körzetébe. 1969-től előbb segéd-, majd másod-, végül parókus lelkész lett Nyíregyházán, és 1978-ban került el Cinkotára. Most feleségével együtt, a templomot megtöltő kálmánházi és nyíregyházi hívekkel adott hálát Isten megtartó szeretetért.

Igehirdetésében kiemelte, hogy hatalmas tett volt 1942-ben templomot építeni, az adott történelmi helyzetben. A templom-építő ősök a példaképeink! De Isten ma is láthatóvá teszi végtelen jóságát és szépségét a világban, s életünkben. Az ő akarata, hogy a hit harcában helytálljunk, és ezt nem testálhatjuk másra! Mit jelent az, hogy én Isten akaratát cselekszem? Betartom a törvényt; az ő bűnbocsánatából élek, s egyedül Krisztusban hiszek; és teszem a jót embertársaimmal, fenntartás nélkül. Isten megáldja a benne bízokat! Végül sok áldást és további évtizedeket kívánt a jubiláló templom népének.

A köszöntések után, Nagy Tamás ismertette a nyomdából előző nap érkezett 212 oldalas könyvét, amely az Evangélikusok Kálmánházán címet viseli s a letelepedésükről és hitéletükről szól.

Mind az öt jelenlévő lelkész részt vett az úrvacsora osztás szolgálatában. A háromnegyed évszázados templomból hazatérő hívek szívében tovább él a most is hallott bátorító bizonyosság: **„De mi nem a meghát-rálás emberei vagyunk, hogy elvesszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.”**

Garai András

„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14, 6)

Jámbor Zoltán vagyok. Én egy vallásos családba születtem bele, ami azt jelentette, hogy a nagyobb ünnepek alkalmával elmentünk templomba. Istenről volt egy magam által gondolt képem, de szorosabb kapcsolat nem fűzött hozzá. Lekonfirmáltam és elkezdtem vasárnapi gyermekórákra járni. Aztán jöttek a gimnáziumi évek ahol nagy lendülettel belevetettem magam a bulizás világába, az életemben megfért, hogy péntek délután ifjúsági órára menjek utána pedig a haverokkal irány a diszkó. Isten azonban megengedte, hogy egy súlyos betegségbe kerüljek, ami miatt egy hónapra kórházba kerültem és élet halál között voltam. De lelkemben igazi változás nem történt, miután megoperáltak majd kikerültem a kórházból rá két hónapra ugyanúgy folytattam ezt az életmódot. Az egyik gyerekórák tanítót az Úr arra indította, hogy beszéljen nekem az Úr Jézusról és az ő megváltó munkájáról. Vele hetente összeültünk egy-egy órára hogy elmagyarázza nekem az evangéliumot, ekkor értettem meg, hogy bizony nekem döntenem kell, vagy leteszem Isten elé az engedetlen szennyes életemet, ahogy van, vagy ragaszkodom a bűneimhez és elkárhozok. Isten egyre égetőbbé tette az én szívemben hogy döntenem kell. Egy átdajdajozott éjszaka után egy keresztény filmet megnéztem, ami által az Úr úgy rám terhelte bűneimet, hogy összetörtem és imában letettem elé az életemet és mellette döntöttem, elfogadtam Uramnak, Megváltómnak. Az az igazság, hogy itt még nem indult el növekedni a hívő életem. Először a gonosz elbuktatott egyszer, majd még egyszer és mire észbe kaptam ott voltam ugyanabban a parázna, alkoholizáló, dohányzó életvitelben ahonnan az Úr engem kihozott, de a lelkemben retentő mély seb tátongott. Aztán 2014 nyarán eljuthattam a mandabokori ifjúság által szervezett bicikli túrára ahol letehettem Isten elé a kétségeimet, elbukásaimat és elindulhattam a hívő élet nemes harcában. Ezt követően igyekeztem minél többet olvasni a Bibliát, hogy egyre jobban megismerhessem az Úr Jézust és az Ő ígéreteit és olyan fantasztikus volt átélni azt, hogy Isten felépítette bennem az üdvbizonyosságot, hogy valóban Ő nem mondott le rólam. Azóta megannyi próbán és nehéz feladaton, csodán keresztül átvezetett az Úr, ami mind azért volt, hogy erősítse hitemet. Olyan hála van a szívemben, hogy az Úr Jézus gondot visel rólam a tanulásban, munkában, szolgálatban, párvalasztásban.

